

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Czesć XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. maja 1905.

Treść: (№ 68—72.) 68. Rozporządzenie, dotyczące zmiany taryfy dla podległych należtościom dodatków czasopism. — 69. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna. — 70. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Bolszowcach w Galicji. — 71. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicji. — 72. Rozporządzenie, dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesji dla prywatnych urządzeń sygnatowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. marca 1905,
dotyczące zmiany taryfy dla podległych należtościom dodatków czasopism.

Postanowienia §u 3 regulaminu taksy pocztowej (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231) o nadzwyczajnych dodatkach do czasopismu zmienia się, jak następuje:

Jako nadzwyczajne dodatki do czasopism dopuszcza się tylko druki do 30u gramów wagi. Oplata pocztowa wynosi za każdy dodatek do 10u gramów $\frac{1}{3}$ halerza, ponad 10u do 20u gramów $\frac{2}{3}$ halerza a wyżej 20u do 30u gramów 1go halerza. Ułamki halerzy zaokrąglą się na całe halerze.

Te stopy opłaty pocztowej będą stosowane także w obrocie z Bośnią i Hercegowiną. W obrocie z Węgrami obowiązują i nadal dotyczeńowe stopy portu.

Call wlr.

69.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. kwietnia 1905,
dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894 Dz. u. p. Nr. 110, dotyczącej upoważnienia Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, by podatek domowo-czynszowy, który według dotyczeń obowiązujących postanowień w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna miał być płatny w ratach kwartalnych z góry a to zapadłych dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, na przyszłość w okręgach tych uiszczany był w czterech jednokowych ratach, zapadłych dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Po myśli ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, te same terminy mają obowiązywać także dla wpłaty 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, tytułem budowy całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego uwolnionych.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1905.

Kosel wlr.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. kwietnia 1905,

dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Bołszowcach w Galicji.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 4. listopada 1904 ustanawia się w Bołszowcach w Galicji podatkowy i sądowy urząd depozytowy dla gmin, wcielonych po myśli rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. września 1899, Dz. u. p. Nr. 189, do powiatu sądowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpocznie działalność swoją równocześnie ze sądem powiatowym na dniu 1. czerwca 1905.

Z chwilą tą zostają gminy: Bołszowce, Bouszów, Bybło, Chochoniów, Dytatyn, Hanowce, Herbutów, Jajłonów, Konkolniki, Kunaszów, Podszumlańce, Popławniiki, Skomorochy nowe, Skomorochy stare, Słobódka bołszowiecka, Słobódka konkolnicka, Zagórze konkolnickie i Żelibory z okręgu podatkowego Bursztyn wyłączone a do okręgu podatkowego Bołszowce przydzielone.

Kosel wlr.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. kwietnia 1905,

dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicji.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminy i obszary dworskie Dobra szlachecka i Dobra rustykalna z powiatu sądowego Bircza a przydziela się do powiatu sądowego Sanok.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1905.

Klein wlr.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 28. kwietnia 1905,

dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesji dla prywatnych urządzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych.

Na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 19. kwietnia 1905 w wykonaniu Najwyższego Pisma gabinetowego z dnia 16. stycznia 1847 (dekrekt kancelaryi Nadwornej z dnia 25. stycznia 1847, l. 2581, zb. u. adm. Nr. 9) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustawienie i utrzymywanie w ruchu sygnałowego urządzenia telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego jest przywiązane do koncesji państwej, o udzielenie której wniesć należy podanie na piśmie ostateczowane, zaopatrzone planem trasy i wzorem połączenia po trzy egzemplarze jednego i drugiego.

Do urządzeń jednak sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) lub elektrycznych, które właściciel wewnątrz budynków lub na ogrodzonych kawałkach gruntu do niego należących ustawia a z innymi przewodami elektrycznymi nie łączy, koncesja nie jest potrzebna.

§ 2.

Nadanie koncesji do ustawienia i puszczenia w ruch prywatnego urządzenia sygnałowego telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego przysługa Ministerstwu handlu, które na podanie według własnego uznania rozstrzyga.

§ 3.

Koncesji na prywatne urządzenia telefoniczne (telegraficzne) udziela się z reguły na lat pięć; na prośbę koncesjonariusza można ją jednak przedłużyć.

Dla elektrycznych urządzeń sygnałowych udziela się koncesji z prawem cofnięcia jej z reguły na czas potrzeby.

§ 4.

Do każdego rozszerzenia lub zmiany koncesjonowanego urządzenia sygnałowego telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego potrzeba poprzedniego zezwolenia Ministerstwa handlu.

Do prośby pisemnej o nie należy dołączyć plan trasy, przedstawiający rozszerzenie, lub zmianę, jakoż wzór połączenia — i to po trzy egzemplarze jednego i drugiego.

§ 5.

Ministerstwo handlu lub w jego imieniu i zleceniu Dyrektora poczt i telegrafów wygotowuje na nadanie koncesji dokument koncesyjny (załącznik A).

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo, ogólne postanowienia dokumentu koncesyjnego ewentualnie w drodze rozporządzenia ustalić i nadto osobne warunki, gdyby się w pojedynczym przypadku okazało tego potrzeba, w dokumencie koncesyjnym zaznaczyć.

Na przedłużenie koncesji, jakoież na zezwolenie do rozszerzenia, względnie zmiany koncesyjnego urządzenia wystawia Ministerstwo handlu lub w jego imieniu i zleceniu Dyrektora poczt i telegrafów dokument dodatkowy odnoszący się do pierwotnego dokumentu koncesji.

§ 6.

Koncesyjusz urządzenia telefonicznego (telegraficznego) uiszczę administracyi państwa z re-guły roczną należtość, przez Ministerstwo handlu wymierzaną. Urządzenia telefoniczne (telegraficzne), w celach dobra publicznego ustawiane (zwłaszcza przyrządy pożar sygnalizujące) mogą być od tej należtości uwolnione.

Urządzenia sygnałowe wolne są od wszelkiej należtości.

§ 7.

Jeżeli wniesiono prośby o przedłużenie takich koncesji, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia już były nadane, lub też prośbę o ze-

zwolenie na rozszerzenie względnie zmianę koncesji przed tymi czasem nadanej, natenczas należy w razie zezwolenia wygotować nowe dokumenty koncesyjne po myśli przepisów § 5 tego rozporządzenia.

§ 8.

Jeżeli koncesyjusz pomimo kilkakrotnego wezwania nie czyni zadość zarządzeniom telegraficznej władzy państwej lub też postępuje wbrew postanowieniom tego rozporządzenia względnie dokumentu koncesyjnego, a w końcu jeżeli tego dobro publiczne wymaga, może Ministerstwo handlu uznać koncesję za wygasłą.

W tym przypadku koncesyjusz jest obowiązany urządzenie w terminie przez władzę oznaczonym na własny koszt usunąć. Gdyby koncesyjusz zlecenia tego w terminie nie wypełnił, natenczas na koszt jego zostanie urządzenie przez organy telegraficznej administracyi państwej usunięte.

Analogiczne zastosowanie będzie mieć postanowienie to w przypadku, gdyby prywatne urządzenie sygnałowe telefoniczne (telegraficzne) lub elektryczne ustanowiono bez poprzednio uzyskanej koncesji.

§ 9.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. czerwca 1905.

Równocześnie znosi się wszelkie w sprzeczności z niem zostające przepisy.

Call wlr.

Dokument koncesyjny.

Ministerstwo handlu nadaje

 koncesję na ustawienie i puszczenie w ruch pry-
 watnego urządzenia sygnałowego, telefonicznego
 (telegraficznego) elektrycznego w celu

 między

 pod następującymi warunkami.

Artykuł 1.

Urządzenie
 ma być wykonane dokładnie podług szkicu trasy,
 stanowiącego integralną część składową tego doku-
 mentu koncesyjnego i można z niem połączyć
 stacye

Łączenie tych stacyi jak i ich wewnętrzne
 urządzenie winno dokładnie odpowiadać wzorowi
 łączeń, który również stanowi integralną część tego
 dokumentu.

Artykuł 2.

Bez pozwolenia Ministerstwa handlu nie wolno
 przewodu
 przymocowywać do punktów oparcia państwowych
 (kolejowych) przewodów telegraficznych lub tele-
 fonicznych lecz jedynie tylko na własnych podporach
 układając.

Jeżeli się dla tego przewodu
 obierze trasę, która bieży równo-
 legle z państwowymi (względnie kolejowymi) prze-
 wodami telegraficznymi lub telefonicznymi, natenczas
 musi być on przeprowadzony w jak największym
 oddaleniu od przewodów państwowych, względnie
 kolejowych, co najmniej zaś na 10 metrów.

Krzyżować się z przewodami państwowymi względnie kolejowymi może przewód tylko pod kątem ostrym i to w odległości przynajmniej jednego metra.

Artykuł 3.

Koncesyonowanego urządzenia nie wolno w żadnym punkcie łączyć z innem telegraficznem lub telefonicznem urządzeniem (państwowem, kolejowem lub obecem prywatnym).

Używać tego urządzenia może wedle potrzeby tylko koncesyonyusz a korzystanie z niego w celach innych, jak na wstępie tego dokumentu podanych, zwłaszcza opłatne, ze strony kogoś trzeciego, jest wykluczone.

Artykuł 4.

Do każdego rozszerzenia i zmiany koncesyowanego urządzenia potrzeba poprzedniego zezwolenia Ministerstwa handlu.

Artykuł 5.

(Przy koncesyach na telefoniczne [telegraficzne] urządzenia dobra publicznemu służące.)

Ze względu na interes publiczny, któremu służy to urządzenie, należytości rozpoznawczej się nie przepisuje.

Artykuł 5

Od każdej grupy przyrządów, która do tego urządzenia wcielona, samoistną stacyę stanowi, winien koncesyonyusz tytułem należytości rozpoznawczej rocznie uiścić.

(Przy urządzeniach sygnalowych artykuł 5 odpada.)

Zobowiązanie to rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca po otwarciu ruchu dotyczącej stacyi a kończy się z ostatnim dniem tego miesiąca, w którym Dyrekcja poczt i telegrafów w otrzyma pisemne oznajmienie o zwinięciu poszczególnej stacyi względnie całego urządzenia.

Należytości te winno się uiszczać do kas Dyrekcji pocztowej w w ratach półrocznych a to w dniu 1. stycznia i 1. lipca płatnych.

Artykuł 6.

Koncesję tę, licząc od dnia dzisiejszego, nadaje się na przeciag lat pięciu.

Po upływie tego czasu, dalsze używanie koncesyowanego urządzenia zawiślem jest od ponownego udzielenia koncesji, o które koncesyonyusz przynajmniej na 6 tygodni przed jej upływem w Dyrekcji poczt i telegrafów w ma podanie wnieść.

(Przy urządzeniach sygnalowych artykuł 6 odpada.)

Artykuł 7.

Administracya telegrafów państwowych ma prawo urządzenie to każdego czasu przez organy swoje poddać dokładnym oględzinom i ruch jego kontrolować.

Gdyby się przytem jakieś nieprawidłowości okazały, ma koncesyonyusz celem usunięcia ich zlecenia Dyrekeyi poczt i telegrafów w i jej organów wypełnić.

Artykuł 8.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo ruch tego urządzenia bez podania powodów i bez odszkodowania koncesyonyusza zawiesić.

Za czas trwania zawieszenia ruchu należytości rozpoznawczej się nie uiszczza.

Artykuł 9.

Administracyi telegrafów państwowych przysłuża prawo bezpłatnego połączenia przewodów państwowych na punktach oparcia koncesyjnego urządzenia.

Artykuł 10.

Gdyby trasy, obranej dla przewodu potrzeba było do ustawienia przewodu państwowego, lub gdyby temu stała ona na przeszkodzie, winien koncesyonyusz przewód swój natychmiast na własny koszt według otrzymanych wskazówek przestawić. Czy podane tu warunki do przedstawienia prywatnego urządzenia istnieją, rozstrzyga wyłącznie administracya telegrafów państwowych.

Artykuł 11.

Gdyby koncesyonyusz pomimo kilkakrotnych upomnień do wyżej podanych warunków się nie zastosował względnie gdyby dalsze wykonywanie koncesyi z interesem publicznym się nie zgadzało, może koncesya być odebraną.

Artykuł 12.

W razie zgaśnięcia koncesyi, czy to z powodu że czas, na który była nadana, upłynął, czy też z powodu zrzeczenia się jej lub odebrania, winien koncesyonyusz urządzenie na własne koszta najpóźniej w przeciągu czterech tygodni od doręczenia zlecenia ze strony Dyrekeyi poczt i telegrafów usunąć.

Gdyby koncesyjonusz zlecenia tego w terminie oznaczonym nie wypełnił, zostanie urządzenie na koszt jego przez organa administracji telegrafów państwowych usunięte.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo — w razie wygaśnięcia koncesji wykupienia urządzenia za odpowiednim odszkodowaniem w całości lub w części.
